

..פרשת שווה" חדשה באה למדינה:

בגין מינה לתפקיד ראש מישלחת

ישראל באו"ם גאון מישפטי שהוא

כבד־פה ואינו יודע לנאום

בו ודאי אוצרות של ידע וחוכמה אלא שאלה, בתפקידו המיועד, יהיו בבחינת אוצר בלום. כאשר הסתברה תגלית זו באחרונה לאנשי משרד־החוץ, הם ניסו לצעוק חמס ולהתקומם נגד המינוי. היו אף שניסו לשכנע את שר־החוץ משה דיין, באיוולת שבמינוי אדם כזה למישרה. אלא שהיה זה מאוחר מדי. המינוי לא היה בידי דיין. הוא נעשה בידי מנחם בגין באופן אישי. למרות שמינוי ראש מישלחת יש־ראל באו"ם מצוי בתחום סמכותו של שר־החוץ, לא היה הפעם למשה דיין חלק במינוי זה. בחושי־הריח המפותח שלו למד דיין שלא להתערב בכל נושא שמנחם בגין (המשך בעמוד 42)

הנאצים במחנה בגרן־בלזן, הוא מישפטן מעולה כשמדובר במחקרים או בטיעונים מישפטיים מסובכים. אולם כוחו לא היה מעולם ברתוריקה. הוא מרצה מיקצועי יבש, למרות שבאופן אישי הוא אדם בעל חושי־הומור, והוא גואם חיוור ומרואיין קלוש עוד יותר. למרות כל מעלותיו וכי־שוריו האחרים הוא בהחלט אינו הדמות המסוגלת להפוך חביבת אמצעי־התיקשורת, למכור את הסחורה הנקראת מדיניות יש־ראלית ולהיות נושאת־דיגלה של ההסי־ברה הישראלית כלפי העולם. כשהוא מכין את נאומיו או הרצאותיו בכתב הוא מסוגל לקרוא אותן בשטף, אך לא בכישרון דרמאטי. בנאומים מאול־תרים הוא פשוט כבד־פה וכבד־לשון. יש

בלום - אוצר בלום

ר מחיצתו הקרובה של מנחם בגין מסתתר, ככל הנראה, מחבל. מין יועץ־סתר אלמוני המשיא בכל פעם לראש־הממשלה עצות אחי־תופל במטרה להכשילו, לערער את מעמדו ולפגוע בתדמיתו. ייתכן גם שלא מדובר במחבל אחד, אלא בכמה כאלה. תחילה יעץ מי שיעץ לראשי־הממשלה לבחור בדמות אפורה ואלמונית, כמו הד"ר יצחק שוה, כמועדמו לנשיאות. בגין קפץ על ההצעה מבלי שהכיר את האיש, נאלץ לסגת ממנה בבושת־פנים רק אחרי שהפי־כה בדיחה לאומית. עתה, מסתבר, נפל בגין פעם נוספת במלכודת שטמנו לו. הוא נכשל במינוי נוסף בצורה דומה, הועיד לאחד התפקידים הממלכתיים הבכירים אדם שלא הכיר ושעימו לא שוחח מעולם. אלא שהפעם, בניגוד לפרשת שווה, אין בגין יכול לחזור בו. המינוי אושר וקיבל תור־קף חוקי, והאיש עומד להיכנס לתפקידו בעוד שבועות אחדים, מבלי שניתן יהיה עוד לבטל את המינוי בצורה שלא תבוז את ראשי־הממשלה. המדובר בפרופסור יהודה בלום, המיועד להחליף את אלוף (מיל.) חיים הרצוג כראש המישלחת הישראלית באו"ם. כל הסימנים מעידים כי כאשר יחל הפרופסור בלום בכהונתו החדשה, עלולה להתרחש פרשת שווה במהדורה מחודשת. הפרופסור, שעל דבר מינויו כוידשו של הרצוג נמ־סר עוד לפני המישה חודשים, הוא אומנם

תלמיד־חכם, הנחשב כמישפטן מעולה וכי־ש מומחה בעל־שם במישפט בינלאומי. אינו חולק על כישרויו וכישרונותיו בתחום זה. אולם רק באחרונה נזכרו כי לנציג הישראלי הבכיר בפירום הבינלאומי הנכב־בד ביותר דרושות כמה תכונות נוספות על הבקאות במישפט בינלאומי. ואת מציי־אותן של תכונות מעין אלה אצל הפרופסור פסור בלום שכחו, משום־מה, לבדוק בעת שהחליטו על מינויו. ראש המישלחת הישראלית לאו"ם אינו חייב להיות דוקא מישפטן מעולה. עצרת האו"ם וועדותיה אינם בית־מישפט שבו אפשר לנצח בעזרת טיעונים מישפטיים. זוהי כמה שהמופיעים עליה חייבים להיות קודם־כל שחקנים, בעלי כושר רתורי מעיר־לה, בעלי הופעה מרשימה, שדיבריהם יזי־כו בהדים בכלי־התיקשורת הבינלאומיים. הם צריכים להיות מהירי־תגובה יותר מ־אשר עמוקי־מחשבה. הם נועדו להיות ל־מדינת־ישראל לפה. הפרופסור יהודה בלום, כך הסתבר להפי־תעתם של ראשי משרד־החוץ המכשירים אותו לתפקידו החדש, הוא אולי הכל — מלבד זה. כושר הנאום ויכולת ההופעה הפומבית שלו, הן בפירוים בינלאומיים והן בכלי־התיקשורת אינם — אם לנקוט לשון המעטה — הצד החזק שלו. בלום בן ה־46, יליד ברטיסלאווה שי־בצ'כיה, ניצול־שוואה שעלה לארץ בשנת 1945 אחרי שנכלא עם מישפחתו עליידי